

консервативните културни, социални и семейни модели на предмодерната общност или моделите на поведение, типични за бедните гета във всички големи урбанистични центрове по света, за които са характерни култът към грубата сила, засилената власт над жените, стеснените възможности за развитие на личността, широкото включване на подрастващите и младите хора в девиантни форми на поведение. В силно маргинализирани групи оцеляването на семейната общност може систематично да става за сметка на жестока експлоатация на децата и жените или за сметка на дългосрочните цели, насочени към осигуряването на високо образование и квалификация или към опазване на здравето.

Демографски профил на българските роми

Важен фактор, допринасящ за големите социални дистанции и за стигматизирането на ромите и мюсюлманите в България, са демографските промени в страната.

Годините на дълбока икономическа и политическа криза в посткомунистическия период съвпаднаха с навлизането на България във Втория демографски преход. Рязкото намаляване на раждаемостта, емиграцията на стотици хиляди (сравнително) млади хора, високата смъртност и бързото намаляване на населението се възприемаха от много политици и обикновени хора като явления, заплашващи националната сигурност, отслабващи военната и икономическата мощ на страната. Промените в брачния модел, преминаването на значителни маси от младото население към семейно съжителство без брак, както и включването на десетки хиляди млади жени в международния трафик на хора и рязкото увеличаване на проституцията в страната се интерпретираха от църквата, политиците и медиите, от значителна част от населението като „упадък на ценностите и на основните институции“, като „затъване в грях“, „циганизация на българското общество“. В същото време, когато раждаемостта в страната достигна изключително ниски нива, политици и медии започнаха да заливат публичното пространство с прогнози, че до 50 години етническите българи ще изчезнат и ще бъдат заменени от роми, турци и емигран-